

Dosarul nr. 2ra-179/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vera Frolova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Veaceslav Ermaliuc împotriva Verei Frolova cu privire la evacuarea din bunul imobil și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Vera Frolova și menținută hotărârea din 30 ianuarie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul central, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 2 iulie 2018, Veaceslav Ermaliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Verei Frolova cu privire la evacuarea din bunul imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 27 februarie 2017, în baza contractului de stabilire a cotei-părți și donație nr. 801, dânsul a devenit proprietarul a 1.0 cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX, ce constă din apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

Ulterior, la 2 martie 2017, a înregistrat la OCT Bălți dreptul său de proprietate asupra imobilului menționat.

A comunicat reclamantul că, până la încheierea contractului de donație, a fost căsătorit cu Vera Frolova și după căsătorie a început a locui în apartamentul nominalizat.

Prin hotărârea judecătorească din 10 noiembrie 2009, a fost desfăcută căsătoria dintre el și Vera Frolova. După desfacerea căsătoriei Vera Frolova continua să locuiască în apartamentul dat, unde locuiește și până în prezent.

A precizat că dânsul a rugat-o pe pârâtă de nenumărate ori să elibereze imobilul, deoarece locuirea în același apartament a devenit insuportabilă.

Totodată, a invocat că a încercat să discute cu Vera Frolova despre situația creată, însă ultima categoric a refuzat și i-a spus că nu va pleca din acest apartament.

Având în vedere prevederile art. 312 alin. (1) și 374 alin. (1) Cod civil, a remarcat că bunul imobil menționat îi aparține în exclusivitate cu drept de proprietate, însă Vera Frolova îi îngrădește dreptul de a se folosi de apartament, refuzând categoric să elibereze imobilul dat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 312, 374 Cod civil, art. 147 Cod de executare, art. 47 din Legea cu privire la locuințe, art. 5, 12, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, evacuarea Verei Frolova, cu bunurile ce îi aparțin, fără acordarea altui spațiu locativ, din apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, nr. cadastral XXXXX și încasarea de la Vera Frolova în beneficiul lui a cheltuielilor suportate în cadrul examinării cauzei în fond.

Prin hotărârea din 30 ianuarie 2019 a Judecătorei Bălți sediul central, a fost admisă acțiunea.

A fost evacuată Vera Frolova, cu toate bunurile ce îi aparțin, fără acordarea altui spațiu locativ, din bunul imobil – apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, cadastral XXXXX, care aparține cu drept de proprietate lui Veaceslav Ermaliuc.

A fost încasată de la Vera Frolov în beneficiul lui Veaceslav Ermaliuc cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 150 de lei.

Prin decizia din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Vera Frolova și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au constatat că, potrivit mențiunilor cadastrale operate în Registrul bunurilor imobile se reține că, contractul nr. 801 din 27 februarie 2017 a fost înregistrat la cadastru la 2 martie 2017 și începând cu această dată Veaceslav Ermaliuc a devenit proprietarul bunului imobil.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că reclamantul a dobândit dreptul de proprietate asupra imobilului indicat din momentul înscrierii în Registrul bunurilor imobile, iar pârâta nelegitim posedă și se folosește de bunul din litigiu.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au precizat că Vera Frolova nu a prezentat nicio probă contrară celor invocate de către Veaceslav Ermaliuc, lipsind orice temei legal de aflare a acesteia în apartamentul numit.

La 19 octombrie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Vera Frolova a declarat recurs preventiv împotriva deciziei din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu respingerea acțiunii.

La 30 noiembrie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Vera Frolova a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care la fel a solicitat admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că la examinarea cauzei nu s-a ținut cont de faptul că dânsa a fost instalată în apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX în calitate de membru al familiei lui Veaceslav Ermaliuc și că nu dispune de un alt spațiu locativ.

A susținut că împreună cu Veaceslav Ermaliuc au un copil comun și în acest apartament dânsa a locuit pe parcursul a 18 ani.

Instanța de apel a făcut trimitere la dreptul de proprietate prevăzut de art. 320 și 321 Cod civil, care însă nu poate fi invocat la cazul dat, deoarece dânsa nu a solicitat recunoașterea dreptului asupra acestui apartament și nu a creat obstacole lui Veaceslav Ermaliuc în folosirea acestui drept asupra apartamentului în cauză.

La fel, instanța de apel a indicat despre desfacerea căsătoriei între dânsa și Veaceslav Ermaliuc fără a ține cont de faptul că divorțul existent nu a fost un impediment în locuirea ei în acest apartament, or, dânsa a locuit în calitate de membru al familiei lui Veaceslav Ermaliuc până la desfacerea căsătoriei, precum și după desfacerea căsătoriei.

A obiectat că instanța de apel nu a ținut cont nici de faptul că în apartamentul litigios mai locuiește și Elena Ermaliuc care este în XXXXX și practic dânsa are grijă de această persoană necătând la faptul că este mama lui Veaceslav Ermaliuc.

Astfel, atât ea, cât și Elena Ermaliuc au fost acceptate în acest apartament în calitate de membri ai familiei lui Veaceslav Ermaliuc și în situația în care dânsa creează obstacole lui Veaceslav Ermaliuc în folosirea dreptului de proprietate tot în așa mod creează obstacole și Elena Ermaliuc.

A mai notat că instanța de apel a făcut trimitere la art. 374 alin. (1) Cod civil, însă norma dată nu este aplicabilă cazului, deoarece apartamentul unde la moment locuiește nu se află în posesia sa nelegitimă, ea fiind acceptată în acest apartament cu acordul proprietarului și dispune în acest apartament doar de dreptul de abitație și nu de folosință și proprietate.

Având în vedere art. 5 din Legea cu privire la locuințe, a pretins că dispune de dreptul de a locui în apartamentul menționat, deoarece a fost acceptată de către proprietarul Veaceslav Ermaliuc în calitate de membru al familiei.

A remarcat că și din conținutul art. 102 Codul cu privire la locuințe din 1983, dânsa are dreptul de a locui în apartamentul ce aparține lui Veaceslav Ermaliuc în calitatea sa de membru al familiei, or, nu a comis nicio acțiune prevăzută la noma menționată.

A precizat că, deși Codul cu privire la locuințe este abrogat și nu este aplicabil de la abrogare, norma data este valabilă situației create, deoarece dânsa a dobândit calitatea de membru al familiei lui Veaceslav Ermaliuc și a fost acceptată de a locui în apartament cu mult înainte de a fi abrogat Codul cu privire la locuințe.

La 16 ianuarie 2020, Veaceslav Ermaliuc a depus referință la recursul declarat de Vera Frolova, solicitând declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 octombrie 2019 împotriva deciziei din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vera Frolova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vera Frolova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Vera Frolova urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vera Frolova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru